

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шашкова Павла Олексійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини двадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами

м. К и ї в
31 травня 2018 року
№ 183-1(I)/2018

Справа № 3-210/2018 (2410/18)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Колісника Віктора Павловича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шашкова Павла Олексійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини двадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2–3, ст. 12) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Шашков П.О. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такою, що не відповідає частині першій статті 8, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, третій статті 46 Конституції України (є неконституційною), частину двадцяту статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами (далі – Закон № 1697), згідно з якою умови та порядок перерахунку призначених пенсій працівникам прокуратури визначаються Кабінетом Міністрів України.

Із аналізу змісту конституційної скарги та копій судових рішень, долучених до неї, вбачається таке.

Шашков П.О. з 19 вересня 2001 року отримує пенсію, призначену відповідно до Закону України „Про прокуратуру“ від 5 листопада 1991 року № 1789–XII (далі – Закон № 1789).

Рішенням Харківського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Харківської області від 1 листопада 2016 року Шашкову П.О. відмовлено у здійсненні перерахунку призначеної пенсії у зв'язку з підвищенням посадових окладів працівників органів прокуратури.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує про обмеження його права на перерахунок призначеної пенсії у зв'язку з підвищенням посадових окладів працівників прокуратури та наголошує на відсутності фактичної можливості здійснення такого перерахунку, зумовленій тим, що Кабінет Міністрів України не визначив умов та порядку його здійснення.

В остаточному судовому рішенні у справі Шашкова П.О. – постанові Верховного Суду від 14 лютого 2018 року – вказано, що на час звернення Шашкова П.О. до Харківського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Харківської області із заявою про перерахунок призначеної пенсії Кабінет Міністрів України не визначив умов та порядку перерахунку призначених пенсій працівникам прокуратури та що відмова органу

Пенсійного фонду України у перерахунку призначеної йому пенсії є правомірною.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

Із аналізу конституційної скарги випливає, що автор клопотання не обґрунтував своїх тверджень щодо неконституційності частини двадцятої статті 86 Закону № 1697, обмежившись наведенням приписів Конституції України, цитуванням положень законів України (у тому числі таких, що втратили чинність), а також посиланням на рішення Конституційного Суду України та Європейського суду з прав людини з відтворенням їх фрагментів.

Відповідно до юридичної позиції Конституційного Суду України зміна механізму нарахування певних видів соціальних виплат та допомоги є конституційно допустимою до тих меж, за якими ставиться під сумнів сама сутність змісту права на соціальний захист (абзац одинадцятий підпункту 2.1 пункту 2 мотивувальної частини Рішення від 26 грудня 2011 року № 20-рп/2011). У Рішенні від 2 березня 1999 року № 2-рп/99 Конституційний Суд України вказав, що здійснення в цілому політики соціального захисту не належить до виключних повноважень Верховної Ради України (друге речення абзацу вісімнадцятого пункту 2 мотивувальної частини). Відповідно до Конституції України Кабінет Міністрів України вживає заходів щодо забезпечення прав і свобод людини і громадянина, забезпечує проведення політики у сфері соціального захисту (пункти 2, 3 статті 116).

Конституційний Суд України звертає увагу, що конкретна сфера суспільних відносин не може бути водночас врегульована однопредметними нормативними правовими актами однакової сили, які за змістом суперечать один одному; звичайною є практика, коли наступний у часі акт містить пряме застереження щодо повного або часткового скасування попереднього; загально визнаним є й те, що з прийняттям нового акта, якщо інше не передбачено самим цим актом, автоматично скасовується однопредметний акт, який діяв у часі раніше (абзац п'ятий пункту 3 мотивувальної частини Рішення від 3 жовтня 1997 року № 4-зп).

Таким чином, підставою для визнання частини двадцятої статті 86 Закону № 1697 неконституційною не може бути ні втрата чинності окремими положеннями Закону № 1789, які регулювали питання пенсійного забезпечення прокурорів, ні запровадження нових правових норм з питань перерахунку призначених пенсій працівникам прокуратури, ні те, що Кабінет Міністрів України не визначив умов та порядку такого перерахунку.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45,

§ 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів
Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шашкова Павла Олексійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини двадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Головатий С.П.

Гультай М.М.

Колісник В.П.